

Гео Милев

Ето иде дядо Мраз

Чакай, детко, да обуем
топлиите чорапки,
че навън, погледай – падат,
падат, падат капки.

Дъжд вали и вятър вее
непрестанно, всеки час:
скоро, скоро ще пристигне
тук при нас и дядо Мраз.

Дядо Мраз – студен, замръзнал,
и със сняг отрупан цял –
иде дядо Мраз и носи
на гърба голям чувал.

Иде през гори, балкани –
чак от Черното море;
с лед и сняг, и скреж чувалът
му напълнен е добре.

Ще изсипе отвисоко
той чувала си навред –
и ще побелей полето
в сняг и скреж, и лед.

Един ден ще се събудиш
рано, рано сутринта,
през прозореца ще видиш –
побелял навън света.

И снежинки много, много,
хвъркат с лекички крилца,
като бели пеперудки,
като весели деца...

Вятърът сега неспирно
вън реве със страшен глас
и ни казва и повтаря:
„Иде, иде дядо Мраз!“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11331>]